

Een lagere school heeft een kind met een vermoeden van autismespectrumstoornis indirect gediscrimineerd door de procedure tot definitieve uitsluiting op te starten

Situatie

De indiener van de klacht heeft de klacht ingediend als wettelijk vertegenwoordiger van zijn minderjarige dochter. Zijn dochter was vijf jaar op het ogenblik van de feiten en er is bij haar een vermoeden van autismespectrumstoornis. Zij ging toen, in het schooljaar 2024-2025, naar het eerste leerjaar in de gemeentelijke basisschool Triangel Strijtem.

In de loop van september 2024 vonden een aantal incidenten plaats in haar klas in het eerste leerjaar. Op 11 oktober 2024 deelde de school aan de ouders mee dat de leerlinge tijdelijk niet meer naar school mocht komen, na een beslissing van de klassenraad van 10 oktober 2024.

Op 17 oktober 2024 deelde de school aan de ouders mee dat de leerlinge preventief geschorst werd, met terugwerkende kracht vanaf 11 oktober 2024.

Op 21 oktober 2024 vond een overleg plaats tussen de school, de ouders, het schoolbestuur, het CLB, de leerondersteuner en een vertegenwoordiger van het Steunpunt voor Inclusie. Tijdens dit overleg lichtte de school de preventieve schorsing en de mogelijke tuchtmaatregelen toe. De school gaf ook aan het voor haar niet duidelijk was welke bijkomende maatregelen nieuwe crisissen zouden kunnen vermijden.

Op 24 oktober 2024 sprak de klassenraad de intentie uit om over te gaan tot definitieve uitsluiting van de leerlinge. Op 25 oktober 2024 deelde de school deze intentie mee aan de ouders.

Op 7 november 2024 lieten de ouders aan de school weten dat zij hun dochter hadden ingeschreven in een andere school. Hierop nam de school afstand van de intentie om over te gaan tot definitieve uitsluiting.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De kern van de klacht gaat over de snelheid waarmee aan de dochter van de indiener van de klacht een tuchtsanctie werd opgelegd en over de impact van deze sanctie, die meteen de zwaarste was die kon genomen worden (definitieve uitsluiting).

Het valt op dat er een voorgeschiedenis is van zorgnoden en kleine of grotere incidenten. De indiener van de klacht beweert niet dat de school geweigerd zou hebben om zijn dochter redelijke aanpassingen toe te staan. Uit het feitenrelaas blijkt inderdaad dat de school inspanningen geleverd heeft om, ten minste voor een deel, tegemoet te komen aan de bijzondere zorgnoden. De indiener van de klacht en zijn vrouw hebben weliswaar aangegeven deze inspanningen te appreciëren, maar zij hebben wel het gevoel dat de school heel snel een voorkeur liet blijken voor één bepaalde maatregel (de namiddag doorbrengen in de derde kleuterklas) en daarbij niet daadwerkelijk en onbevangen alternatieve maatregelen onderzocht.

De Geschillenkamer stelt evenwel vast dat gekozen wordt voor de meest verregaande maatregel, namelijk de definitieve uitsluiting, en dit slechts na anderhalve maand les. De motieven die de school naar voren brengt zoals haar kleinschaligheid, het gebrek aan mensen en middelen, de zorg om andere leerlingen zijn zeer zeker relevant, maar de Geschillenkamer moet vaststellen dat er in de argumentatie van de school weinig of geen concretisering is van alle risico's. Het valt ook op dat het CLB een negatief advies uitbracht over het voornemen tot definitieve uitsluiting. Dit werd evenwel niet gebruikt om minder verregaande alternatieven te onderzoeken.

Oordeel

Om die redenen oordeelt de Geschillenkamer dat er sprake is van indirecte discriminatie op grond van handicap en gezondheidstoestand overeenkomstig het Gelijkekansendecreet.

Aanbevelingen

De Geschillenkamer beveelt verweerster aan, als structurele maatregel, om bij het aanwenden van redelijke aanpassingen als rechtvaardigingsgrond om een mogelijke (in)directe discriminatie af te wenden steeds alle mogelijke alternatieven zorgvuldig af te wegen alvorens een maatregel te nemen.

Samenvatting

Oordeel 2026-35 van 03/06/2026

Zaak 2025-0044

In het verlengde daarvan beveelt de Geschillenkamer ook aan om bij het nemen van tuchtmaatregelen steeds voldoende oog te hebben voor de specifieke omstandigheden van kinderen met een handicap of specifieke gezondheidskenmerken en niet meteen te kiezen voor de meest verregaande sanctie.

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Perscontact: Dorien Geeroms 02 553 29 35

E-mail: geschillenkamer@vmri.be